

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **S. B.,**
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Pavlem Pikolou, Ph.D.,
sídlem Ve skalách 2597/2, Praha,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2020, č. j. RN-X,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2020, č. j. RN-X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 3 146 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Pavla Pikoly, Ph.D, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci odňala ode

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

dne 6. 7. 2020 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalobce v žalobě označil jako rozhodnutí, jehož zrušení se domáhá, prvostupňové rozhodnutí, žaloba však byla podána až poté, kdy bylo žalobci doručeno rozhodnutí o námitkách, přičemž i z obsahu žaloby je patrný úmysl žalobce napadnout (též) toto rozhodnutí. Soud proto v souladu s judikaturou přezkoumal v první řadě rozhodnutí o námitkách, které tvoří s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 5 As 4/2008-77, či ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48).

2. Žalobce namítá nesprávné a nedostatečné posouzení zdravotního stavu. Vytýká žalované, že přes jeho žádost nevyšetřila výsledků vyšetření na ortopedii a magnetické rezonance, jimž se z důvodu nouzového stavu nemohl podrobit dříve. Z nich dle žalobce vyplývá, že u něj nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu. K tomu poukazuje na diagnózu, která byla na jejich základě stanovena. Dále poukazuje na to, že nebyl posudkovým lékařem fyzicky vyšetřen, a posudkový lékař si tak nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním stavu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na relevantní právní úpravu. Dle názoru žalované posudek posudkového lékaře, na němž bylo založeno napadené rozhodnutí, splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Vzhledem k tomu, že předmětem sporu je posouzení zdravotního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, nelze přihlídnout ke zdravotní dokumentaci z doby po vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Za zjištěného skutkového stavu žalovaná trvá na závěrech napadeného rozhodnutí a navrhuje žalobu zamítnout.
4. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud s ohledem na současnou epidemiologickou situaci a zásadu rychlosti řízení rozhodl o žalobě bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem souhlasil a žalovaný na výzvu soudu nevyjádřil nesouhlas, a má se tedy za to, že s tím souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
5. Ze správního spisu plyne, že žalobci byl v roce 2018 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně v návaznosti na posudek posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Praha – západ (dále jen „OSSZ“) ze dne 6. 3. 2018. Podle tohoto posudku byl hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře při degenerativních změnách a foraminální protruzi disku L 4/5 vpravo. Toto zdravotní postižení bylo zařazeno do položky 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve středu vyhláškou stanoveného rozpětí, tj. 35 %. Posudkový lékař OSSZ v posudku ze dne 21. 5. 2020 vyhotoveném po jednání v nepřítomnosti žalobce dospěl k závěru, že žalobce není počínaje dnem 21. 5. 2020 invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určil postižení dle položky 1b oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž procentuální míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na horní hranici rozmezí, tedy ve výši 20 %, a navýšena podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 % na výsledných 30 %. Žalovaná na základě tohoto posudku prvostupňovým rozhodnutím žalobci odňala ode dne 6. 7. 2020 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. V námitkovém řízení byl zdravotní stav žalobce posouzen v jeho nepřítomnosti posudkovou lékařkou žalované, která v posudku ze dne 25. 6. 2020 dospěla ke shodnému závěru jako posudkový lékař v posudku ze dne 21. 5. 2020. Žalovaná na podkladě naposledy uvedeného posudku napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce.

6. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
7. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
8. Námitky uplatněné žalobcem spočívají zejména ve zpochybnění závěrů lékařů posudkové služby. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, soud si tedy o ní nemůže učinit úsudek sám a zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).
9. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity),

příčemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

10. Soud při posouzení věci vycházel z posudku posudkové komise MPSV v Praze (dále jen „komise“) ze dne 10. 12. 2020, který si vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Z něj zjistil, že žalobce byl při jednání přešetřen odbornou neuroložkou. Komise vycházela z vlastního vyšetření, zdravotnické dokumentace OSSZ, lékařských nálezů předložených žalobcem a zdravotnické dokumentace žalobcovy praktické lékařky. V diagnostickém souhrnu komise uvedla množství postižení, a to chronický bolestivý syndrom krční a bederní páteře s iritací v oblasti L5 vpravo; senzitivní polyneuropatii dolních končetin, lehký syndrom karpálního tunelu obou rukou, arteriální hypertenzi, úzkostně-depresivní syndrom se somatizací, poruchu osobnosti, divertikulózu esovité kličky tlustého střeva, se stavem po divertikulitidě a peridivertikulitidě v roce 2016 a tříselnou kýlu vpravo. Konstatovala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce nadále sledován pro bolestivý syndrom krční a bederní páteře, dynamika páteře byla omezena. V oblasti krční páteře byla omezena rotace i inklinace, v oblasti bederní páteře inklinace a záklon, omezení předklonu bylo lehké. Byly zjištěny známky iritace L5 vpravo, hybnost pravého ramenního kloubu byla bolestivá, aktivní hybnost levého ramenního kloubu byla omezena v abdukci, která byla možná jen lehce nad horizontálu. Na základě podrobně popsanych úvah dospěla komise k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronický bolestivý syndrom krční a bederní páteře s iritací v oblasti L5 vpravo podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V rámci této položky zařadila postižení do středu procentuálního rozpětí, tj. 35 %, kdy zohlednila i ostatní onemocnění, zejména kloubní a psychické, které byly v posudku podrobně popsány. Dle komise s ohledem na funkční postižení žalobce prokázané lékařskými nálezy uvedenými v posudku i vlastním přešetřením při jednání komise toto posouzení lépe vystihuje dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
11. Soud považuje závěry komise za náležitě odůvodněné a přesvědčivé. Komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace žalobce a při svém jednání přešetřila jeho zdravotní stav odbornou lékařkou z oboru neurologie. Komise v posudku podrobně popsala zdravotní stav žalobce, který hodnotila komplexně, a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinu s ohledem na funkční postižení doložené lékařskými nálezy a rovněž vlastním vyšetřením podřadila pod položku 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 30 až 40 %. Komise k datu napadeného rozhodnutí stanovila pokles ve středu rozmezí, tj. ve výši 35 %, se zřetelem k vlivu ostatních zdravotních postižení (§ 2 odst. 3

vyhlášky o posuzování invalidity). Zařazení druhu postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity, jakož i míra poklesu pracovní schopnosti v rámci stanoveného rozpětí, byly řádně odůvodněny. Komise vysvětlila, proč postižení žalobce podřadila oproti posudku posudkového lékaře OSSZ a posudkové lékařky žalované pod vyšší položku předmětné části přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Účastníci řízení závěry posudku nikterak nezpochybnili. Posudek komise podle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Soud se proto se závěry komise ztotožnil.

12. Ze závěrů komise vyplývá, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce nadále činila 35 %, což odpovídá invaliditě I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Lze tedy konstatovat, že posudkoví lékaři ve správním řízení nesprávně posoudili procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce a žalovaná při svém rozhodování vycházela z nesprávně zjištěného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila pouhých 30 %. Žalobou napadené rozhodnutí se proto opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav, a je tedy nezákonné.
13. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaná vezme v úvahu závěry posudku posudkové komise MPSV v Praze ze dne 10. 12. 2020 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný, a má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů na právní zastoupení. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „a. t.“). Zástupce žalobce provedl v souvislosti s tímto řízením dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) a. t., a to převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby. Odměna za jeden úkon právní služby činí 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 a. t.], výše odměny tak činí celkem 2 000 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 a. t., celkem tedy 600 Kč. Zástupce žalobce dále žádal přiznání odměny za poradu s klientem, první porada s klientem je však bez ohledu na délku zahrnuta do přípravy zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t., přičemž další porada s klientem přesahující jednu hodinu dle § 11 odst. 1 písm. c) a. t. nebyla doložena, a proto soud odměnu a náhradu hotových výdajů za tento úkon nepřiznal. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí náhrady nákladů též náhrada této daně ve výši 546 Kč, kterou je zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náklady žalobce tak celkem činí 3 146 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. ledna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně